

κητικού ἀνδρός, ἀγαπῶντος τὸ γένος, ἐτοίμου πρὸς θυσίας ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἡθῶν αὐστηροτάτων. Εἶχε χρηματίσει ἄλλοτε μητροπολίτης Κρήτης, εἶτα δὲ Ἀδριανουπόλεως. Ἐν Κρήτῃ μὴ ἐλπίζων ἐκ τῶν μονομερῶν ἐπαναστάσεων τὴν πλήρωσιν τῶν εὐγενῶν πόθων τοῦ φιλελευθέρου

κουμηνικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ ἐλληνισμοῦ ἔπαθε τοὺς γνωστοὺς φοβεροὺς διωγμούς, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου καὶ συρθείς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ δεινῶς κακωθείς μέχρι κινδύνου καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του. Γεγόμενος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῷ 1887 καὶ ἀκολουθῶν τὴν εἰ-

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε'

λαοῦ, μᾶλλον δὲ φοβούμενος δαίνωσιν τῆς καταστάσεώς του, δὲν ἠνένησε τὴν ἐπανάστασιν, οἱ δὲ ἐπαναστᾶται ἐμεμφιμοίρουν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτοῦ, ἣν πολλοὶ τότε παρεξήγησαν ὡς ἔλλειψιν ζωηροῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Ἀλλ' ἡ φήμη αὐτοῦ ἢ ἐν Κρήτῃ ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω περιστάσεων διασεισθεῖσα, ἐπανωρθώθη ἔπειτα διὰ τῆς πατριωτικῆς καὶ θαρραλέας αὐτοῦ στάσεως πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἐν Ἀδριανουπόλει, ὅπου ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Οἰ-

ρηνικῆν ὁδόν, ἣν εἶχε χαράξει καὶ ὁ προκατοχὸς του, ἐζήτησε νὰ συσφίγξῃ τοὺς φιλικούς δεσμούς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς πάσας τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Βλαχίας καὶ τῶν ἐν Αὐστρίᾳ ὁρθόδοξων ὑπὸ τὸν Κάρλοβιτς, αἱ πρὸς αὐτὰς σχέσεις ἄλλοτε ἦσαν διακεκομμένα ἢ δυσμενεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὰς φιλικὰς σχέσεις τῆς Ἀγγλικανῆς πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν ὑπέβαλψεν ὁ Διονύσιος, δεχθεὶς προθύμως τὴν αἴτησιν, ἣν ἀπηύθυνεν αὐτῷ